

תשובה

משמחת נישואין של
אבנר דניאל ונחמה דינה שיחיו
אנטאן

כ"ז אדר ה'תשע"ב
שנת המאה ועשר לכ"ק אדמו"ר נשיאנו

פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואינו בשעה טובה ומוצלחת, ביום הרביעי, עשרים ושבעה ימים לחודש אדר, ה'תשע"ב.

התודה והברכה מובעת בזה לידידנו ומכרינו אשר הואילו לשמוח איתנו יחדיו ביום שמחת לבנו, ולברכינו עם הרינו שיחיו, בברכת וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בשמחה ובטוב לבב ולאות תודה והוקרה, הננו מכבדים בזה את כל הנוטלים חלק בשמחתנו מקרוב ומרחוק, מוגשת בזה תשורה מיוחדת, הכוללת:

א. הגהות כ"ק אדמו"ר לשיחה המובא בפתח דבר דקובץ הפלפולים - ישיבת תומכי תמימים 770 חוברת ב' וחוברת ג'. הובאו כאן הגהות מצד ימין מול הנדפס מצד השני.

ב. מכתבים מכ"ק אדמו"ר השייכים לאבי הכלה הרב יצחק שי' גולדשטיין בענין שליחותו לעיר מדריד, ספרד. ג. יחידות של משפחת הכלה.

ד. טבלאות על עניני ברכת הנהנין - נערך ע"י החתן שי'.

תודתנו נתונה לאלו שעמלו בעריכת ובהשגת החומר.

הא-ל הטוב יברך אתכם ואת בני ביתכם שיחיו בתוך אהב"י בברכות מאליפות מנפש ועד בשר. ובמיוחד בברכה העיקרית שנזכה ללכת משמחה זו לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם" בקיום היעוד "מהרה ה"א ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה" בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו ותיכף ומיד ממש.

מוקיריהם ומכבדיהם

אבנר דניאל ונחמה דינה אנטאן

הגהות

פתח דבר

ב"ה.

בזה הננו מוציאים לאור קובץ פלפול התלמידים חוברת שני, וכוללת: ענינים כנגלה ובחסידות שנאמרו ע"י תלמידי הקבוצות שנבחרו מביין תלמידי ישיבת"תומכי-תמיים" ליובאוויטש, שימסרו את עצמם ביותר ללימוד התורה א באופן של "ופרצח". (אודות סידור הקבוצות - ראה בפתח דבר ל"פלפול התלמידים" חוברת א').

אמירת השיעורים של התלמידים כנגלה אצאאאא ובחסידות, וההוצאה לאור של חוברת הראשונה, עשתה רושם אדיר בין חוגי הלומדים בכללואצל תלמידי הישיבות בפרט, אשר זה גרם התמדה וחיות בלימוד הנגלה ובלימוד החסידות.

למותר לבאר את רב התועלת שבאמירת השיעורים והדפסתם. וראוי לציין, אשר בהתועדות דחג השבועות הקדיש הוד כ"ק אדמו"ר שליט"א שיחה מיוחדת בענין "פלפול התלמידים", בקשר עם חוברת הראשונה שיצאה לאור ערב חג בשבועות. אין באפשרותינו להעתיק כאן כל השיחה שנאמרה בענין זה, ונעתיק רק שורות אחדות המבארות גודל המעלה שבאמירת השיעורים ובהדפסתם.

"אחד הדברים שבהם נקנית התורה הוא פלפול התלמידים. זאת אומרת, אשר

בפלפול התלמידים, מה שהתלמידים מפלפלים ביניהם, יש בהם מעלה גם על שמיעת דברי הרב. והוא מצד ענין הקנאות, אשר קנאת סופרים תרבה חכמה.

וענין הקנאה, אינה ענין של ישות וגאווה ח"ו, כקנאה של קנא (שבת קנב, ב) שמגעת בלעצם, היינו שמקשר את כל עצמותו בלימוד התורה, וע"י התקשרות עצם הנפש בתורה, פועלים גם המשכת העצמות (שלמעלה) בתורה. שמצד המשכת העצמות שהוא בלי גבול, נעשה הגדלה והאדרה בתורה - יגדיל תורה ויאדיר.

ולכן מצינו בדברי רז"ל (ראה ב"ב כא, א. רמב"ם הל' ת"ת ספ"ב) אשר ב' ענינים אלו - קנאת סופרים ויגדיל תורה ויאדיר - קשורים זה בזה. כל הקנאה

פועלת התקשרות עצם הנפש, ועי"ז, גם המשכת העצמות, בתורה, הבל"ה תורה יגדיל תורה ויאדיר. וזוהו נכון ו"ק שמצד טעמים אלו ליתא לדין השנה גבול במלמדי חינוך, כי בחינה זו תורה אין הגבלות כלל, ובמילא לא שייך בזה השגת גבול.

ומצד גודל המעלה שב"פלפול התלמידים" סודר אשר התלמידים יפלפלו ביניהם כנגלה ובחסידות, ובכדי שזה יגיע גם למקומות אחרים (אפשר צ"ל: לתלמידים

במקומות אחרים) שידרו את "פלפול התלמידים" בדפוס, שעי"ס יוכלו לפלפל גם התלמידים שאינם על אחר (א"ת) "אשר יאמרו".

* * *

כמו בחוברת הקודמת, הענינים שבנגלה הם כמס' גיטיין. שבחסידות - בספר המאמרים תרכ"ט. וסדר הענינים בהחוברת הוא עפ"י הא"ב.

החוברת מו"ל ע"י חבר המערכת. ומהם, הרב מרדכי מענטליק - כנגלה. הרב דוד ראסקין והרב יואל כהן - בחסידות.

בהתאם להאמור בהשיחה, מתבקשים חובשי ביהמ"ד בכלל ותלמידי הישיבות בפרט, לשלוח את הערותיהם בכתב למערכת פלפול התלמידים, אשר עי"ז יגדיל תורה ויאדיר.

המערכת

ח"י אלול, תשי"ט

Handwritten notes in the left margin, including phrases like "וענין הקנאה", "וענין הגדלה", and "וענין האדרה".

Handwritten notes in the top right margin, including the word "וענין".

Handwritten note "הנה" in a circle.

Handwritten note "זע" in a circle.

הגהות כ"ק אדמו"ר לשיחה המובא בפתח דבר דקובץ הפלפולים - ישיבת תומכי תמימים 770
 חוברת ב' וחוברת ג'. הובאו כאן הגהות מצד ימין מול הנדפס מצד השני.

ב"ה

פ ת ח ד ב ר

בזה הננו מוציאים לאור קובץ פלפול התלמידים חוברת שני', וכוללת:
 ענינים בנגלה ובחסידות שנאמרו ע"י תלמידי הקבוצות שנבחרו מביין
 תלמידי ישיבת "תומכי-תמימים" ליובאוויטש, שימסרו את עצמם ביותר
 ללימוד התורה באופן של "ן פ ר צ ת". (אודות סידור הקבוצות - ראה
 בפתח דבר ל"פלפול התלמידים" חוברת א').
 אמירת השיעורים של התלמידים בנגלה ובחסידות, וההוצאה לאור של
 חוברת הראשונה, עשתה רושם אדיר בין חוגי הלומדים בכלל ואצל תלמידי
 הישיבות בפרט, אשר זה גרם התמדה וחיות בלימוד הנגלה ובלמוד החסידות.
 למותר לבאר את רב התועלת שבאמירת השיעורים והדפסתם. וראוי
 לציין, אשר בהתועדות דחג השבועות ש.ז. הקדיש הוד כ"ק אדמו"ר
 שליט"א שיחה מיוחדת בענין "פלפול התלמידים", בקשר עם חוברת
 הראשונה שיצאה לאור ערב חג השבועות.
 אין באפשרותינו להעתיק כאן כל השיחה שנאמרה בענין זה, ונעתיק
 רק שורות אחדות המבארות גודל המעלה שבאמירת השיעורים ובהדפסתם.

"אחד הדברים שבהם נקנית התורה הוא פלפול התלמידים. זאת
 אומרת, אשר בפלפול שהתלמידים מפלפלים ביניהם, יש מעלה גם על שמיעת
 דברי הרב. ויש לומר מהטעמים בזה שהוא מצד ענין הקנאת סופרים אשר
 הרבה חכמה.

דקנאה זו אינה ענין של ישות וגאווה ה"ו, שהרי שיבחהו חז"ל
 וגם ציוו עלי'. ופרט מיוחד בקנאה (שבת קנב, ב) שמגעת ופועלת
 בעצמות, עיקר גוף האדם ועצמיותו - כשמו - ועי"ז גם בעיקר נשמחו
 ועד לעצמותו (ראה בחדא"ג מהרש"א שבת שס. כלה רבתי רפ"ג. זח"ג
 ערה, א. ובארוכה בביאורי הזוהר שם) שלכן ע"י קנאת סופרים יכול
 להגיע עד לעצם הנפש, היינו שמקשר את כל עצמותו בלימוד התורה,
 וע"י התקשרות עצם הנפש בתורה, הרי, במדתו של הקב"ה שהיא מדה
 כנגד מדה, פועלים גם המשכת העצמות (שלמעלה) בתורה. שמצד המשכת
 העצמות שהוא בלי גבול, נעשה הגדלה והאדרה בתורה - יגדיל תורה
 ויאדיר.

ולכן מצינו בדברי רז"ל (ראה ב"ב כא, א. רמב"ם הל' ת"ת
 ספ"ב) אשר ב' ענינים אלו - קנאת סופרים ויגדיל תורה ויאדיר -
 קשורים זה בזה. הקנאה פועלת התקשרות עצם הנפש, ועי"ז, המשכת
 העצמות, בתורה, הכל"ג דתורה - יגדיל תורה ויאדיר.
 ובזה יובן ג"כ מה שמצד טעמים אלו הנה אף שהשגת גבול
 הוא מי"א ארורים כו' - ליתא לדין השגת גבול במלמדי תינוקת, לא
 רק שנדחה הדין כ"כ בטל לגמרי - וכידוע הגדרים דדחוי" - כי
 בבחינה זו דתורה אין הגבלות כלל, ובמילא לא שייך בזה השגת גבול.
 ומצד גודל המעלה שב"פלפול התלמידים" סודר אשר
 התלמידים יפלפלו ביניהם בנגלה ובחסידות וגם יפורסמו הדברים
 בדפוס, בכדי שיגיע גם לתלמידים אשר במקומות אחרים ויפלפלו
 גם התלמידים שאינם על אתר ויגדיל ויאדיר".

* * *

כמו בחוברת הקודמת, הענינים שבנגלה הם במס גיסיין.
 שבחסידות - בספר המאמרים תרכ"ט. וסדר הענינים הוא עפ"י הא"ב.
 החוברת מו"ל ע"י חבר המערכת. ומהם, הרב מרדכי מענטליק -
 בנגלה. הרב דוד ראסקין והרב יואל כהן - בחסידות.
 בהתאם להאמור בהשיחה, מתבקשים חובשי ביהמ"ד בכלל
 ותלמידי הישיבות בפרט, לשלוח את הערותיהם בכתב למערכת
 פלפול התלמידים, אשר עי"ז יגדיל תורה ויאדיר.

המערכת

ח"י אלול, תשי"ט

ב"ה. פתח דבר

בזה הננו מוציאים לאור קובץ "פלפול התלמידים", חוברת שלישית, וכוללת: ענינים בנגלה ובחסידות שנאמרו ע"י תלמידי הקבוצות שנבחרו מביין תלמידי ישיבת "תומכי-תמימים" ליובאוויטש, שימסרו את עצמם ביותר ללימוד התורה באופן של "פרצת". (אודות סידור הקבוצות - ראה בפתח דבר ל"פלפול התלמידים" חוברת א'). אמירת השיעורים של התלמידים בנגלה ובחסידות, וההוצאה לאור של שתי החוברות הראשונות, עשתה רושם אדיר בחוגי הלומדים בכלל וביין תלמידי הישיבות בפרט. בקשר להדפסת חוברת זו, מעתיקים אנו בזה קטע משיחות כ"א אדמו"ר שליט"א שדיבר לפני תלמידי הישיבה, בליל נר ה' דחנוכה (בשעת נתנו דמי-חנוכה להתלמידים) ובש"פ מקץ, זאת חנוכה, בביאור אופן לימוד התורה, גליא דתורה ופנימיות התורה, הנדרש מתלמידי הישיבה.

א. ידוע (1) פתגם חריזים - בענין נרות חנוכה: צדין לחספול בהנרות ובהקשיל לסיפורם. לכאורה, מצות הדלקת הנרות חנוכה, מצות הדלקת הנרות חנוכה היא גם הנרות שבת, נרות ביהכ"נ וצדקת הנרות המקדש ובזמן שביהמ"ק הי' קיים, ובכל זה, הוראת חריזים לחספול הנרות להקשיב לסיפורם ולהתלמד מהם, אינה אלא בנרות חנוכה דוקא. אמוכה מזה, שישנו ענין מיוחד בנרות חנוכה שאינו בשאר נרות, גם לא בנרות המקדש, אע"פ שכל ענין הנרות חנוכה בא הוא להנסי שהי' בנרות המקדש.

ב. החילוק בין נרות חנוכה לשאר הנרות, עפ"י נגלה הוא: שאר הנרות, אין התכלית בהנרות עצמם, כ"א לאיזה ענין אחר הבא מהם. והנרות הם כ"א שפ"י לה"תכלית". העיקר הוא מהם. וכמו בנרות שבת, התכלית היא - שעל ידם יהי שלום ביהמ"ק, כמו כ"א נרות המקדש אין התכלית בהם עצמם, אלא כמרז"ל וכי לאורה הוא צריך אלא עדות היא לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל. הרי שהתכלית אינה בהנרות עצמם כ"א צ"ל עמה שהם מעצמם כ"א. מש"כ בנרות חנוכה מצינו שימשו לאיזה תכלית אחרת, (אנו מוציאים סיבה לנרות חנוכה, וסיבתם הוא הנס דפך השמן, אבל לא מצינו שימשו לאיזה תכלית). התכלית היא בהנרות עצמם.

והגם דאנ"ל בנמרא ג"כ הם לפרסומי ניסא - אין הכוונה בזה שכל עיקרם הוא בשביל פרסומי ניסא, כ"א שיש בהם ענין נוסף, שהם גם מפרסמים את הנס. אבל לא זהו עיקרם, וראי' לדבר, דגם כשמדליק נ"ח באופן שאין בהם פרסומי ניסא, מקיים את המצוה ומברך עלי' כ"א (33) 784. אבנרות שבת שכל עיקרם הוא בשביל שלום בית, הנה במקום שאין גורמים שלום בית, אין מקיימים את המצוה. ולכן שבת או ג' בעלי בתים מדליקים כל אחד על שלחן אחד, יש מפקקים לומר שיש כאן ברכה לבטלה, לפי שכבר יש שם אורה מרובה מנרות שהדליק הראשון. וגם אלו שמי ששנים המנהג, טעמם הוא שכל מה שניתוספה אורה בבית יש בה שלום בית ושמחה יתירה. אבל אם אין הנרות מוספים שלום בית, כולם מודנים מה"א לברך, לפי שכל ענין נרות שבת הוא בשביל שלום בית.

אמנם כנ"ח אינא להדיא בגמרא, נר שיש לה שני פיות / עולה לב' בני אדם, הרי מוכה ג"כ ממה דאינא בגמרא שבשעת הסכנה מניחה על שלחנו ודין, הרי שגם במקום שאין פרסומי ניסא (דאם ניכר שכונתו היא בשמיל נ"ח הרי יש סכנה בדבר) אצ"ל מקיים גם כן את המצוה. (4) 784. דנר חנוכה שהניחה למעלה מכ"א אמה פסולה דפירש"י.

ולפי הנ"ל שאין ענין לפרסומי ניסא, למה תהא פסולה? הנה הפירוש בזה הוא שהגדר דהדלקת נ"ח הוא שיהיו באופן כזה שיהא אפשר לראותם ושיחפרם הנם על גביהם, ולכן אם הדליקם במקום או בזמן שאינם באפשרותם לראותם (הנ"ל) אז אינו חייב בהם. אבל כשהדליקם במקום שיהא אפשר לראותם ושיחפרם הנם על גביהם, אז אינו חייב בהם.

לפי זה אין צורך להקשות על פתח דבר זה. וראי' לדבר, דגם כשמדליק נ"ח באופן שאין בהם פרסומי ניסא, מקיים את המצוה ומברך עלי' כ"א (33) 784.

פאג
נר
784
ק:א
ואנ"ל
(33) 784
נר
יהי

פאג
ק:א

ואנ"ל
6
אנ"ל

784

ואנ"ל
אנ"ל

פ ת ח ד ב ר

בזה הננו מוציאים לאור קובץ "פלפול התלמידים", חוברת שלישיית, וכוללת: ענינים בנגלה ובחסידות שנאמרו ע"י תלמידי הקבוצות שנבחרו מביין תלמידי ישיבת "חומכי-תמימים" ליובאוויטש בברוקלין נ.י. (הלומדים בביהמ"ד כ"ק אדמו"ר שליט"א 770 איסטערן פארקוויי) שימטרו את עצמם ביותר ללימוד החורה באופן של "ל פ ר צ ח". (אודות סידור הקבוצות ראה בפתח-דבר לפלפול התלמידים חוברת א').

אמירת השיעורים של התלמידים בנגלה ובחסידות, וההוצאה לאור של שתי החוברות הראשונות, עשתה רושם אדיר בחוגי הלומדים בכלל וביין תלמידי הישיבות בפרט. בקשר להדפסת חוברת זו, מעתיקים אנו בזה קטע משיחות כ"ק אדמו"ר שליט"א שדיבר לפני תלמידי הישיבה, בליל גר ה' דחנוכה (בשעת נתנו דמי חנוכה להתלמידים) ובש"פ מקץ, זאת חנוכה, בביאור אופן לימוד החורה, גליא דחורה ופנימיות החורה, הנדרש מתלמידי הישיבה.

* * *

א. ידוע⁽¹⁾ פתגם רבותינו הנשיאים בענין נרות חנוכה: מען דארף זיך צוהערן וואס די ליכטלאך - נרות חנוכה - דערציילען (צריך לשמוע, להתבונן מה נרות אלה - נרות חנוכה - מספרים). לכאורה כמה נרות של מצוה הם: נרות חנוכה, נרות שבת ומוצ"ש⁽²⁾ (הבדלה), נרות יוהכ"פ, נרות ביהכ"נ ועוד⁽³⁾. ובזמן שביהמ"ק הי' קיים - נרות המקדש. ובכל זה, הוראת רבותינו להקשיב לסיפור הנרות, אינה אלא בנרות חנוכה. מוכח מזה, שישנו ענין מיוחד בנרות חנוכה שאינו בשאר נרות. וע"פ המבואר לקמן גם לא בנרות המקדש⁽³⁾, אע"פ שכל ענין נרות חנוכה בא הוא ע"י הנס שהי' בנרות המקדש.

ב. החילוק בין נרות חנוכה לשאר הנרות, עפ"י נגלה, הוא: שאר הנרות אינן התכלית בהנרות עצמם, כי אם ענין אחר הכא על ידם. והנרות הם אמצעי ו"הספ"ל לה"תכלית". וכמו בנרות שבת, תכליתם הוא - שעל ידם יהי' שלום בית⁽⁴⁾, כמו"כ נרות המקדש

- 1) שיחת שבת חנוכה תש"ז (נדפסה בקונטרס "מאמר - להצמח צדק - ברוך שעשה נסים").
2) חופה, מילה, של מחים, יאצ"ט.
3) שלכן אינן מקום להוראה הנ"ל בנרות ביהכנ"ס, מקדש מעט.
4) ראה שו"ע רבנו הזקן ר"ס רס"ג.

ג

המקדש אינן התכלית בהם עצמם, אלא כמרוז⁽⁵⁾ וכי לאורה הוא צריך אלא עדות היא לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל. הרי שהתכלית אינה בהנרות עצמם כ"א ידיעה באי עולם. משא"כ בנרות חנוכה - מצינו סיבתם, הוא הנס דפך השמן, אבל לא מצינו שימשו לאיזה תכלית מחוץ להם. התכלית היא בהנרות עצמם.

והגם דארוז⁽⁶⁾, אשר נרות חנוכה הם לפרסומי ניסא - אינן הכוונה בזה שכל עיקרם הוא בשביל פרסומי ניסא, כ"א שיש בהם ענין נוסף, שהם גם מפרסמים את הנס. וראי' לדבר, דגם כשמדליק נרות חנוכה באופן שאינן בהם פרסומי ניסא, מקיים את המצוה ומברך עלי', כדלקמן.

ג. בנרות שבת אשר עיקרם הוא בשביל שלום בית, הנה באם הדלקתן באופן שאינן גורמים שלום בית, אינן מקיימים את המצוה. ולכן כאשר ב' או ג' בעלי בתים אוכלין על שולחן אחד ומברכין כל אחד, יש מפקפקים⁽⁷⁾ לומר שיש כאן ברכה לבטלה, לפי שכבר יש שם אורה מרובה מנרות שהדליק הראשון. וגם אלו שמישיבין המנהג, טעמם הוא, שכל מה שניתוספה אורה בבית יש בה שלום בית ושמחה יחירה. אבל גם לדעתם לא יברכו שנים במנורה אחת, לפי שכל ענין נרות שבת הוא בשביל שלום בית.

אמנם בנ"ח הדין בפשטות⁽⁸⁾, גר שיש לה שני פיות עולה לב' בני אדם. וכך מוכח ג"כ ממה דאיתא בגמרא⁽⁹⁾ שבשעת הסכנה מניחה על שולחנו ודני, הרי שגם במקום שאינן פרסומי ניסא מברך ומקיים את המצוה. ואינן לזה סחירה מהדין⁽¹⁰⁾ דגר חנוכה שהניחה למעלה מכ' אמה פסולה ופרש"י דלא שלטא בה עינא כו' וליכא פרסומי ניסא, ולפי הנ"ל לכאורה למה תהא פסולה? הנה הפירוש בזה הוא, שהגדר דהדלקת נר חנוכה הוא באופן כזה שיהא אור המאיר לבנ"א⁽¹¹⁾ (ולכתחילה צ"ל גם באופן של פרסום דוקא), ולכן

- 5) שבת כב, ב. עיין ספרא הובא בהו"ס שם.
6) שם כג, ב.
7) ראה שו"ע אדמוה"ז או"ח סי' רס"ג ס"י ובמקומות המסומנים שם.
8) שבת כג, ב.
9) שם כא, ב. ואף דצריך גר אחר להיכר - הרי גם באינן גר שני מברך ומדליק (סו"ס תרע"ח באחרונים).
10) שבת כב, א. ראה ג"כ רמב"ם הל' חנוכה פ"ג ה"ג ופ"ד הי"ב.
11) כדוגמת המנורה שנאמר בה יאירו.

עיקרם וראי' לדבר, דגם כשמדליק נ"ח באופן שאין בהם פרסומי ניסא, מקיים את המצוה ומברך עלי' כפ"ב (78).

א. אבנרות שבת שכל עיקרם הוא בשביל שלום בית, הנה במקום שאין גורמים שלום בית, אין מקיימים את המצוה. ולכך נ"ח או ג' בעלי בתים מדליקים כל אחד על שלחן אחד, יש מפקקים לומר שיש כאן ברכה לבטלה, לפי שכבר יש שם אורה מרובה מנרות שהדליק הראשון. וגם אלו שמי שבתם המנהג, טעמם הוא, שכל מה שניתוספה אורה בבית יש בה שלום בית ושמחה יתירה. אבל אם אין הנרות מוספים שלום בית, כולם מודנים מא"י לידד, לפי שכל ענין נרות שבת הוא בשביל שלום בית.

אמנם כנ"ח איתא להדיא בגמרא, נר שיש לה שני פיות / עולה לב' בני אדם, הרי מוכח להדיא שאין עיקרם בשביל פרסומי ניסא, כי אם, התכלית היא בהנרות עצמם. וכן מוכח ג"כ ממה דאיתא בגמרא שבשעת הסכנה מניחה על שלחנו ודין, הרי שגם במקום שאין פרסומי ניסא דאם ניכר שכונתו היא בשביל נ"ח הרי יש סכנה בדבר) אאאאא מקיים גם כן את המצוה. דבר 10.

ואין לזה סתירה מהדין, דנר חנוכה שהניחה למעלה מכ' אמה פסולה דפי'ה"ש. דלא שלטא בה עינא כו' וליכא פרסומי ניסא, ולפי הנ"ל שאין עליה פרסומי ניסא, למה תהא פסולה? הנה הפירוש בזה הוא שהנר דהנ"ל הוא שיהיו באופן כזה שיהא אפשר לראותם ושיהפרסם היום על אף, ולכן אם הדליקם במקום או בזמן שאינם באפשרותם לראותם (ולפרסם היום) אז אין מקיים בזה המצוה. אבל כשהדליקם במקום ובזמן שאפשר לראותם, גם כשפועל אין פרסומי ניסא, קיים המצוה. לפי שהתכלית אינה בהפרסומי ניסא אלא בהנרות עצמם כנ"ל, ופרסומי ניסא שבהם הוא דבר נוסף.

והנה נרות חנוכה, וכמו"כ נרות שבת ונרות המקדש, ענינם אורה. נרות ביהכ"נ הם עשויים לכבוד ולכן אסור להבדיל עליהם, משא"כ נרות שבת ענינם אור, שהרי אור הנר הוא הגורם שלום בית ולא הנר עצמו. וכן נרות המקדש ענינם אור, שהרי (1) יארת שבת חנוכה (2) שבת חנוכה (3) שבת חנוכה (4) שבת חנוכה (5) שבת חנוכה (6) שבת חנוכה (7) שבת חנוכה (8) שבת חנוכה (9) שבת חנוכה (10) שבת חנוכה.

מ"ח - מ"ח - מ"ח

מ"ח - מ"ח - מ"ח

מ"ח - מ"ח - מ"ח

מ"ח - מ"ח - מ"ח

מ"ח - מ"ח - מ"ח

מ"ח - מ"ח - מ"ח

מ"ח - מ"ח - מ"ח

מ"ח - מ"ח - מ"ח

מ"ח - מ"ח - מ"ח

מ"ח - מ"ח - מ"ח

ולכן אם הדליקס במקום (או בזמן¹²) שאינם בגדר הארה לבנ"א (ולפרסם הנס), אז אין מקיים המצוה.

ד. והנה נרות חנוכה, וכמו"כ נרות שבת ונרות המקדש, ענינם אורה. נרות ביהכ"ג וכיו"ב עשויים לכבוד (שלכן אסור להבדיל עליהם¹³), משא"כ נרות שבת ענינם הוא אור, שהרי אור הנר הוא הגורם שלום בית. וכן נרות המקדש ענינם להאיר, כמ"ש¹⁴ יאירו שבעת הנרות וכן נרות חנוכה ענינם אור, וראי' לזה מהדין¹⁵: אין מבדילין בנר חנוכה שאין נהנים לאורו. דמשמע מזה שאם הי' מותר ליהנות מאורו הי' מותר להבדיל עליו, דמזה מוכח שענינו הוא אור, כנ"ל.

אלא שחלוקים הם. האור שבנרות שבת ונרות המקדש הוא בשביל ענין אחר, והאור דנרות חנוכה אינו בשביל ענין אחר; התכלית היא בו בעצמו.

ה. ענין האור הוא תורה, כי אין אור אלא תורה שנאמר כי נר מצוה ותורה אור¹⁶). זאת אומרת אשר כל שלשה סוגי נרות אלו: נרות שבת, נרות המקדש ונרות חנוכה, ענינם - תורה. אלא שבתורה יש כמה ענינים. יש ענין בתורה שתכליתה היא - ענין אחר. וכמו לימוד התורה בכדי לידע את המעשה אשר יעשון - אשר בכללות ובפנימיות הוא ענין התורה שעושה שלום בעולם¹⁷) - דוגמת נרות שבת. יש ענין בתורה שעל ידה מתקשרין ישראל בקוב"ה¹⁸) - דוגמת נרות המקדש. אמנם עצם ענין התורה הוא - תורה "לשמה", לשם התורה עצמה, ללא כל תכלית אחר. כי התורה היא חכמתו ורצונו של הקב"ה, ומיוחדת במהותו ועצמותו¹⁹). לזאת הנה כשם שבהעצמות אין שייך לומר שהוא לאיזה תכלית אחרת ח"ו, כך גם בהתורה. וזוהי ההוראה המיוחדת שישנה בנרות חנוכה

- ההתמסרות

(12) עיין סו"ס חרע"ג בב"י רש"ל מג"א חמד משה ועוד.

(13) ברכות נג, א. או"ח סי' רצ"ח.

(14) במדבר ח, ב.

(15) או"ח סי' תרפ"א. האריך בזה בספר מועדים בהלכה להרש"י שי' זיין.

(16) תענית ז, ב.

(17) ספרי - הובא ברמב"ם סוף הל' חנוכה.

וראה לקו"ת ד"ה החלצו וביאורו בביאור מרז"ל (סנהדרין צט, ב) כל העוסק בתורה לשמה משים שלום כו'.

(18) זוהר ח"ג עג, א. וראה תניא ספ"ה ופנ"ב נ"ג.

(19) ראה תניא פכ"ג. בהגהות הצ"צ לשם.

יאירו שבעת הנרות, ~~בזמן שהקשו רז"ל זכי לאורה הוא צדיק~~. וכך נרות חנוכה ענינם אור, וראי' לזה מהדין: אין מבדילים בנר חנוכה שאין נהנים לאורו. דמשמע מזה שאם הי' מותר ליהנות מאורו הי' מותר להבדיל עליו דמזה מוכח שענינו הוא אור, ~~כפי שהדין בגמ' ביב"ב נ"ג ששם אמר ר' זכריה אסור להכדיל עליהם~~
 אלא שתלוקים הם. האור שבנרות שבת ונרות המקדש הוא בשביל ענין אחר, והאור דנ"ח אינו בשביל ענין אחר: התכלית היא בו בעצמו.

כי אין
 אור
 נרות
 חנוכה
 כפי
 הדין

ה. ענין האור הוא תורה, ~~כפי~~ ¹⁶ נר מצוה ותורה אור. זאת אומרת אשר כל שלשה סוגי נרות אלו: נרות שבת, נרות המקדש ונרות חנוכה, ענינם - תורה. אלא שבתורה יש כמה ~~צדדים~~ ¹⁷. יש ענין בתורה שתכליתה היא ~~ענין אחר~~ ¹⁸ וכמו לימוד התורה בכדי לידע את המעשה אשר יעשון ~~בכבוד~~ ¹⁹ ענין התורה שיושק שולם בעולם - דוגמת נרות שבת. ~~יש ענין בתורה שכל ידה מתקשרין ישראל בקוב"ה~~ - דוגמת נרות המקדש. אמנם ~~על~~ ²⁰ ענין התורה הוא - תורה ~~לא~~ ²¹ לשמה, לשם התורה עצמה, ללא כל תכלית ~~אחר~~ ²² כפי התורה היא חכמתו ורצונו של הקב"ה ~~הימנהגת~~ ²³ להצמיח ~~מנהגות~~ ²⁴ בתורה. לזאת הנה כשם שבהעצמות אין שייך לומר שהוא לאיזה תכלית אחרת כך גם בתורה ~~התכלית היא בעצמה~~.

וזוהי הוראה גמורה שישנה בנרות חנוכה - ההתמסרות לתורה לגמרי בלי שום תכלית צדדית, גם לא תכלית דקדושה, כי התכלית ~~היא~~ ²⁵ התורה עצמה. ~~דמצינן ענין~~ ²⁶ הלזה בגודל מעלת התורה, אשר בה נמצא העצמות ית', תכלית כל התכליתים, הרי מובן ~~גודל~~ ²⁷ ההתמדה והשקידה, המסירה ונתינה ~~שצריכה להיות~~ בלימוד התורה, מסירה ונתינה בלי כל הגבלות, וגודל היגיעה שבתורה ~~שע"י היגיעה מובטחים~~ ²⁸ לנו, כפסוק רז"ל ²⁹ "ייגע - ומצאת", ~~ע"י אורן באציה~~ ³⁰ ~~וכי~~ ³¹ הרי ~~אורן~~ ³² וצ"ל יגיעה מובטחים וגם זה - ענין היגיעה בתורה - מביא בנרות חנוכה. כי נ"ח מצותה מן המובחר בשמן זית ~~כענין שכן זית ארז~~ ³³ ~~כשכותשין אותו מוציא שמנו~~. וכך בהתורה, ההצלחה בתורה היא ע"י יגיעה וביטוש הגוף דוקא ~~ובל מה שבנוש עצמו מוציא את שמנו יתיר~~ ³⁴ ~~אור~~ ³⁵ ~~כ"י כ"י כ"י כ"י כ"י כ"י כ"י~~ ³⁶ ~~אורן~~ ³⁷ ~~אורן~~ ³⁸ ~~אורן~~ ³⁹ ~~אורן~~ ⁴⁰ ~~אורן~~ ⁴¹ ~~אורן~~ ⁴² ~~אורן~~ ⁴³ ~~אורן~~ ⁴⁴ ~~אורן~~ ⁴⁵ ~~אורן~~ ⁴⁶ ~~אורן~~ ⁴⁷ ~~אורן~~ ⁴⁸ ~~אורן~~ ⁴⁹ ~~אורן~~ ⁵⁰ ~~אורן~~ ⁵¹ ~~אורן~~ ⁵² ~~אורן~~ ⁵³ ~~אורן~~ ⁵⁴ ~~אורן~~ ⁵⁵ ~~אורן~~ ⁵⁶ ~~אורן~~ ⁵⁷ ~~אורן~~ ⁵⁸ ~~אורן~~ ⁵⁹ ~~אורן~~ ⁶⁰ ~~אורן~~ ⁶¹ ~~אורן~~ ⁶² ~~אורן~~ ⁶³ ~~אורן~~ ⁶⁴ ~~אורן~~ ⁶⁵ ~~אורן~~ ⁶⁶ ~~אורן~~ ⁶⁷ ~~אורן~~ ⁶⁸ ~~אורן~~ ⁶⁹ ~~אורן~~ ⁷⁰ ~~אורן~~ ⁷¹ ~~אורן~~ ⁷² ~~אורן~~ ⁷³ ~~אורן~~ ⁷⁴ ~~אורן~~ ⁷⁵ ~~אורן~~ ⁷⁶ ~~אורן~~ ⁷⁷ ~~אורן~~ ⁷⁸ ~~אורן~~ ⁷⁹ ~~אורן~~ ⁸⁰ ~~אורן~~ ⁸¹ ~~אורן~~ ⁸² ~~אורן~~ ⁸³ ~~אורן~~ ⁸⁴ ~~אורן~~ ⁸⁵ ~~אורן~~ ⁸⁶ ~~אורן~~ ⁸⁷ ~~אורן~~ ⁸⁸ ~~אורן~~ ⁸⁹ ~~אורן~~ ⁹⁰ ~~אורן~~ ⁹¹ ~~אורן~~ ⁹² ~~אורן~~ ⁹³ ~~אורן~~ ⁹⁴ ~~אורן~~ ⁹⁵ ~~אורן~~ ⁹⁶ ~~אורן~~ ⁹⁷ ~~אורן~~ ⁹⁸ ~~אורן~~ ⁹⁹ ~~אורן~~ ¹⁰⁰ ~~אורן~~

הוא
 המושג
 הרי

הוראה נוספת ענין שמן זית היא: ~~ויצו הכהן~~ ¹ שמן זית מורה על פנימיות התורה (נוסף על שמן בכלל מורה על פנימיות התורה כמפורש ב"ב), וכמו שהשמן הוא בהעלם ~~אחרי~~ ² אצל פנימיות בהזיה ויציאתו לגילוי היא ע"י כתישה דוקא, כך גם פנימיות התורה, מצד עצמה היא בתכלית ההעלם, רזין דרזין, והתגלותה היא ע"י הכתישה דוקא, למשל כ"ק אדמו"ר הזקן בענין כתישת האבנים טובות ³.

וכיצו

המורס מכל האמור: הוראת נרות חנוכה היא - התמסרות גמורה להתורה בלי שום תכלית צדדית, כ"א להתורה עצמה, ולהתייגע בתורה, בגליא דתורה ובפנימיות התורה. והוראה זו ~~היא~~ ⁴ להמשיך ~~על~~ ⁵ השנה כולה ועל כל חשיית אלתו שנובן כדאי במדרש והובא ברמב"ם ⁶ שנרות חנוכה אינן בסילות לעולם.

A
 ס' ס' ס' ס'

* * *

ולכן אם הדליקס במקום (או בזמן¹²) שאינם בגדר הארה לבנ"א (ולפרסם הנס), אז אין מקיים המצוה.

ד. והנה נרות חנוכה, וכמו"כ נרות שבת ונרות המקדש, ענינם אורה. נרות ביהכ"נ וכיו"ב עשויים לכבוד (שלכן אסור להבדיל עליהם¹³), משא"כ נרות שבת ענינם הוא אור, שהרי אור הנר הוא הגורם שלום בית. וכן נרות המקדש ענינם להאיר, כמ"ש¹⁴ יאירו שבעת הנרות, וכן נרות חנוכה ענינם אור, וראי' לזה מהדין¹⁵: אין מבדילין בנר חנוכה שאין נהנים לאורו. דמשמע מזה שאם הי' מותר ליהנות מאורו הי' מותר להבדיל עליו, דמזה מוכח שענינו הוא אור, כנ"ל.

אלא שחלוקים הם. האור שבנרות שבת ונרות המקדש הוא בשביל ענין אחר, והאור דנרות חנוכה אינו בשביל ענין אחר; התכלית היא בו בעצמו.

ה. ענין האור הוא תורה, כי אין אור אלא תורה שנאמר כי נר מצוה ותורה אור¹⁶). זאת אומרת אשר כל שלשה סוגי נרות אלו: נרות שבת, נרות המקדש ונרות חנוכה, ענינם - תורה. אלא שבתורה יש כמה ענינים. יש ענין בחורה שתכליתה היא - ענין אחר. וכמו לימוד התורה בכדי לידע את המעשה אשר יעשו - אשר בכללות ובפנימיות הוא ענין התורה שעושה שלום בעולם¹⁷ - דוגמת נרות שבת. יש ענין בחורה שעל ידה מתקשרין ישראל בקוב"ה¹⁸ - דוגמת נרות המקדש. אמנם עצם ענין התורה הוא - תורה "לשמה", לשם התורה עצמה, ללא כל תכלית אחר. כי התורה היא חכמתו ורצונו של הקב"ה, ומיוחדת במהותו ועצמותו¹⁹. לזאת הנה כשם שבהעצמות אין שייך לומר שהוא לאיזה תכלית אחרת ח"ו, כך גם בהתורה.

וזוהי ההוראה המיוחדת שישנה בנרות חנוכה - ההתמסרות

12) עיין סו"ס חרע"ג בב"י רש"ל מג"א חמד משה ועוד.

13) ברכות נג, א. או"ח סי' רצ"ח.

14) במדבר ה, ב.

15) או"ח סי' תרפ"א. האריך בזה בספר מועדים בהלכה להרש"י שי' זוין.

16) תענית ז, ב.

17) ספרי - הובא ברמב"ם סוף הל' חנוכה.

וראה לקו"ת ד"ה החלצו וביאורו וביאור מרז"ל (סנהדרין צט, ב) כל העוסק בתורה לשמה משים שלום כו'.

18) זוהר ח"ג עג, א. וראה תניא ספ"ה ופנ"ב נ"ג.

19) ראה תניא פכ"ג. בהגהות הצ"צ לשם.

ה

- ההתמסרות לתורה לגמרי בלי שום תכלית צדדית, גם לא תכלית דקדושה, כי התכלית היא - התורה עצמה.

א. וע"י ההתבוננות בענין הלזה שנרות חנוכה מספרים - בגודל מעלת התורה, אשר בה נמצא העצמות ית', תכלית כל התכליתים, הרי מובנת התוצאה - גודל ההתמדה והשקידה, המסירה ונתינה בלימוד התורה, מסירה ונתינה בלי כל הגבלות, וגודל היגיעה שבתורה. וכיון שע"י היגיעה מובטחים אנו, כפסק רז"ל²⁰), "יגיעת - ומצאת", עד לאופן דמצאיה; הרי מוסיף עוד יותר ביגיעה.

וגם זה - ענין היגיעה בחורה - מרומז בנרות חנוכה. כי נ"ח מצותה מן המובחר בשמן זית²¹. וארז²²) זית כשכותשין אותו מוציא שמנו. וכך בהתורה, ההצלחה בחורה אור - היא ע"י יגיעת וביטוש הגוף דוקא.

ב. הוראה נוספת בענין שמן זית היא:

שמן זית מורה על פנימיות התורה, וידוע הרמז שמן זית זך - כתיבת למאור, מאור שבתורה²³). וכמו שהשמן הוא בהעלם ובפנימיות בהזית ויצאיתו לגילוי היא ע"י כתישה דוקא, כך גם פנימיות התורה, מצד עצמה היא בתכלית ההעלם, רזין דרזין, וההגלותה היא ע"י הכתישה דוקא, וכידוע משל כ"ק אדמו"ר הזקן בענין כתישת האבנים טובות²⁴).

ג. המורס מכל האמור:

"סיפור" והוראת נרות חנוכה הוא - התמסרות גמורה להתורה, בלי שום תכלית צדדית, כי אם להתורה עצמה, ולהתייגע בתורה, בגליא דתורה ובפנימיות התורה.

והוראה זו צריך להמשיכה בכל השנה כולה ועל כל השנים כולן כדאי' במדרש והובא ברמב"ן²⁵) שנרות חנוכה אינן בטילות לעולם.

* * *

הלימוד בהקבוצות כעת הוא: מס' תמורה, בנגלה והמשך ר"ה תרנ"ט, בהסידרות. הענינים הנדפסים בחוברת זו הם: בנגלה - במס' ב"ק (שאותה לומדים כעת בהשיבה), ובחסידות - בהמשך

20) מגילה ו, ב.

21) שבת כג, א. (וקאי גם על נרות שבת. וראה שו"ע רבנו הזקן סרס"ד סעי"ב. אבל פוק חזי מה עמא דבר, מנהג ישראל. וראה עטרות זקנים ר"ס חרע"ג).

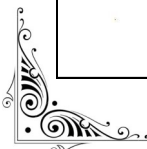
22) שמות רבה ר"פ תצוה. (בשינוי לשון). וראה תו"א ותו"ח שם. לקו"ת בהעלותך (לה, א ואילן).

23) מאור עינים על התורה פ' תצוה. ראה ירושלמי חגיגה (א, ז) בקה"ע שם.

24) התמים חוברת ב' ע' מט.

25) ר"פ בהעלותך.

ו

האבנים טובות 124

וכיבוע

המורס מכל האמור:

הוראת אנרות חנוכה הוא - החמסרות גמורה להתורה בלי שום תכלית צדדי, כ" להתורה עצמה, ולהתייגע בתורה, בגליא דתורה ובפנימיות התורה. והוראה זו צריך להמשיך בה כל השנה כולה ועל כל חשיה עלתה שנגד כדאי במדרש והובא ברמב" (29) שנרות חנוכה אינן בטילות לעולם.

A "סיפור"

הלימוד בהקבוצות כעת הוא: מס' תמורה, בנגלה והמשך ר"ה תרנ"ט, בחסידות. הענינים הנדפסים בחוברת זו הם: בנגלה - במס' ב"ק (שאותה לומדים כעת בהישיבה) ובחסידות - בהמשך ר"ה תרנ"ט (שלומדים כעת בזמן ההוספה) ובספר המאמרים תרכ"ט (שלמדו אשתדך בזמן ההוספה). כמו שחוברת הקודמת נסדרו הענינים עפ"י סדר הא"ב. החוברת מו"ל ע"י חבר המערכת, ומהם, הרב מרדכי מענטליק - בנגלה, הב דוד ראסקין והרב יואל כהן - בחסידות. אנו כופלים את בקשתנו לחובשי ביהמ"ד בכלל ולתלמידי הישיבות בפרט, לשלוח את הערותיהם בכתב למערכת פלפול התלמידים, להגדיל תורה ולהאדירה.

המערכת
18 זכור... וראה תורה סדרה וג' נג'.

כד טבת, תש"כ

ענין 715

16) משלב, נ. בג. 17) ספרי-אהובא ברמב"ם סוף הל' חנוכה. 20) מגילה ו. ב. 21) שבת כג, א. שו"ע או"ח ס' תרע"ג. 22) שמו"ר ר"פ תצוה. 24) התמים חוברת ב'... 25) ר"פ בהעלותך.

(כספי אשתי, וראה לקוח דקולומב)
תורה

15) אה"ס גיבורה הארץ דעה דם אוצרים ביה"מ זכור אל 15

23) אה"ס ענינים על התורה ל' תורה.

ולמה לקוח ביה"מ
וידיאורו דדיבור אלהי (סוף)
אשר לאדם אלף פ' אלהי
התורה ר"ה תורה כפ"ג. דקולומב

(וג' ע' נרות)
טבת. וראה ש"ע
דקולומב ספר
סעיד. אה"ס ח' ה' אה"ס
אה"ס צדק אה"ס
ש"ע. וראה ע"פ מ' פ' אה"ס
ר"פ תורה (ע' ע')

- ההתמסרות לתורה לגמרי בלי שום תכלית צדדית, גם לא תכלית דקדושה, כי התכלית היא - התורה עצמה.

7. וע"י ההתבוננות בענין הלזה שגורו חנוכה מספרים - בגודל מעלת התורה, אשר בה נמצא העצמות ית', תכלית כל התכליתים, הרי מובנת התוצאה - גודל ההתמדה והשקידה, המסירה ונתינה בלימוד התורה, מסירה ונתינה בלי כל הגבלות, וגודל היגיעה שבתורה. וכיון שע"י היגיעה מובטחים אנו, כפסק רז"ל(20), "יגיעת - ומצאת", עד לאופן דמצאה; הרי מוסיף עוד יותר ביגיעה. וגם זה - ענין היגיעה בחורה - מרומז בנרות חנוכה. כי נ"ח מצותה מן המוכר בשמן זית(21). וארז"ל(22) זית כשכותשין אותו מוציא שמנו. וכך בהתורה, ההצלחה בתורה אור - היא ע"י יגיעת וביטוש הגוף דוקא.

8. הוראה נוספת בענין שמן זית היא: שמן זית מורה על פנימיות התורה, וידוע הרמז שמן זית זך - כתיב למאור, מאור שבתורה(23). וכמו שהשמן הוא בהעלם ובפנימיות בהזית ויצאתו לגילוי היא ע"י כתישה דוקא, כך גם פנימיות התורה, מצד עצמה היא בתכלית ההעלם, רזין דרזין, והתגלותה היא ע"י הכתישה דוקא, וכידוע משל כ"ק אדמו"ר הזקן בענין כתישת האבנים טובות(24).

9. המורם מכל האמור: "סיפור" והוראת נרות חנוכה הוא - התמסרות גמורה להתורה, בלי שום תכלית צדדית, כי אם להתורה עצמה, ולהתייגע בתורה, בגליא דתורה ובפנימיות התורה. והוראה זו צריך להמשיכה בכל השנה כולה ועל כל השנים כולן כדאי במדרש והובא ברמב"ן(25) שגרות חנוכה אינן בסילות לעולם.

* * *

הלימוד בהקבוצות כעת הוא: מס' תמורה, בנגלה והמשך ר"ה תרנ"ט, בחסידות. הענינים הנדפסים בחוברת זו הם: בנגלה - במס' ב"ק (שאותה לומדים כעת בהישיבה), ובחסידות בהמשך -

- (20) מגילה ו, ב.
- (21) שבת כג, א. (וקאי גם על נרות שבת. וראה שו"ע רבנו הזקן סרס"ד סעי"ב. אבל פוק חזי מה עמא דבר, מנהג ישראל. וראה עטרת זקנים ר"ס תרע"ג).
- (22) שמות רבה ר"פ תצוה. (בשינוי לשון). וראה תו"א ותו"ח שם. לקו"ת בהעלותך (לה, א ואילך).
- (23) מאור עינים על התורה פ' תצוה. ראה ירושלמי חגיגה (א, ז) בקה"ע שם.
- (24) החמים חוברת ב' ע' מט.
- (25) ר"פ בהעלותך. ו

- בהמשך ר"ה תרנ"ט (שלומדים כעת בזמן ההוספה) ובספר המאמרים תרכ"ט (שלמדו אשתד בזמן ההוספה). כמו בחוברת הקודמת נסדרו הענינים עפ"י סדר הא"ב. החוברת מו"ל ע"י חבר המערכת, ומהם: הרב מרדכי מענטליק - בנגלה, הרב דוד ראסקין והרב יואל כהן - בחסידות. אנו כופלים את בקשתנו לחובשי ביהמ"ד בכלל ולתלמידי הישיבות בפרט, לשלוח את הערותיהם בכתב למערכת לפול התלמידים, להגדיל תורה ולהאדירה.

המערכת

כ"ד טבת, תש"כ.

מ פ ת ח ה ע נ י נ י ם

ב נ ג ל ה

אדם המזיק..... ח

אם עונשין מן הדין בנזקין..... יט

אמר ניוזק הב לי זיבורית..... כה

חיוב נזקין..... לד

כופרא כפרה..... מט

מועד לאדם - מועד לבהמה..... נג

מיטב שדהו דניזק או דמזיק..... נט

נזקי שן ורגל ברה"ר..... סד

ב ח ס י ד ו ת

אור שם ומלכות..... יא

אותיות וצירופם..... יד

התהוות הנבראים..... ל

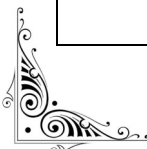
ירידה צורך עלי'..... מא

כוונת ותכלית הבריאה..... מד

פרסה שבין אצילות ולמעלה מאצילות..... סח

רעותא דלכא ותשובה..... עג

תורה ונשמות..... עז

ב

מכתבים

גליץ - לונדון

Tel. HYacinth 3-9250

Cables: LUBAVITCH NEWYORK

מזכירות

כ"ק אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א שניאורסאהן

ליובאוויטש

SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

the Lubavitcher Rabbi

770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

ב"ה, כ"א מרחשון תשל"ח
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ וכו'
מוה' אברהם יצחק שי'

שלום וברכה!

ח"ח ח"ח ח"ח לכמ"ע על משלוח העתק יומנו של
הר"י שי' גאלדשטיין מהנעשה אצלו במשך ימי חה"ס.

אין לשער כלל עד כמה חשובות הן ופעולות
הנזכרות בדו"ח הנ"ל, וההצלחה הרבה בהשפעה
בחיזוק היהדות, אשר בעזרהי"ת השפיע על כל
סביבתו באופן שלא יכלו לשער מקודם.

כל הנ"ל בסח מעודד גם אח כמ"ע. להמשיך
בעבודתו הקדושה בכל המקומות, היישובים
וח"מדבריו"ח אשר ידו מגיע שמה, וגם לעודד את
הר"י שי' גאלדשטיין להמשיך ולהרחיב עבודתו
במקום בו נמצא כעת.

בברכת הצלחה רבה ולבשורות טובות

הרב ח.מ.א. ח'קוב

נ.ג. בסח יואיל למסור פ"ש להר"י שי' גאלדשטיין,
וח"ח למפרע.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ערב ראש חודש מנחם אב, ה'תשל"ט
ברוקלין, נ. י.

הנכבד והנעלה, איש המעלה וכו'
מר יהודא נ"י טולידנו
מדריד

שלום וברכה:

ת"ח על הבשורה הטובה שנמסרה על ידי ידידנו הרה"ח אי"א נו"נ
עוסק בצרכי צבור ר' אברהם יצחק שי' גליק בנוגע להמשך פעולותיו
של בא-כחנו הרה"ח וו"ח אי"א נו"נ עוסק בצרכי צבור הרב יצחק שי'
גולדשטיין בהפצת היהדות במדינתו, בכלל, ובהינוך ילדי מר בפרט.
וגדולה זכותו של מע"כ שחידש את האמור, ובטח עושה כל התלוי בו
בסבר פנים יפות, וגם ישפיע על האחרים לעשות כדוגמתו.

ודבר בעתו, שהגיעה הידיעה האמורה אלי לפני לכתה היום, ערב
ראש חודש, על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר, שידוע עד כמה מסר נפשו על
הינוך בני ישראל.

ובמיוחד, שעומדים אנו בסיומו של חודש הגאולה של כ"ק מו"ח
אדמו"ר, אשר בודאי ידועה למר פרשת המאסר והגאולה שלו, ומשמעותה
לכאו"א מאתנו, בחוככי בני ישראל בכל מקום ומקום, להתעוררות
והתחזקות בתוספת מרץ בכל הפעולות עליהן מסר נפשו בעל הגאולה,
וכמו שכתב במכתבו המפורסם אשר שלח לחגיגת י"ב תמוז הראשונה,
בשנת תרפ"ח: "לא אותי בלבד גאל הקב"ה בי"ב תמוז, כי אם גם
כל מחבבי תורתנו הק', שומרי מצוה, וגם את אשר בשם ישראל
יכונה" כו', והבטיח ברכתו הק' לכל העושים בזה לראות פרי טוב
בעמלם ולראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוה מתוך הרחבה
ופרנסה טובה.

בכבוד ובברכה לבשורות טובות
חמיד כל הימים בגשמיות
וברוחניות גם יחד, ובקרוב
ממש נזכה לקיום היעוד שייפכו
ימים אלו לששון ולשמחה ולמועדים
טובים בביאת גואל צדק בב"א

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213

Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 אימפעון פארקוויי

ברוקלין, נ.י.

ב"ה, י"ב סיון, ה'תש"מ
ברוקלין, נ.י.

כבוד העוסקים בצרכי צבור באמונה
אשר בעיר מדריד, יצ"ו
ה' עליהם יהיו

שלום וברכה:

בנועם קבלתי הידיעה אשר יסדו "בית חב"ד" במחנם הט'.

ויהי רצון שיהי' בשעה טובה ומוצלחת בכל הפרטים וגדול יהי'
כבוד הבית וימלא תפקידו בהפצת התורה ומצותי' באופן דמוסיף
והולך ואור, בפעולות חדורות חיים ושמחה, מתאים לתורת חב"ד
ומיוסד על אהבת ישראל, ובפרט על פי הידוע שהאהבה המשולשת -
אהבת ה' אהבת התורה ואהבת ישראל - חד הוא. וזכות הרבים
מסייעת להצלחה מופלגה בכל האמור.

וכן יהי רצון אשר מעיר הבירה היא מדריד יתפשט האור וההיות
בכל מושבות אחינו בני ישראל בכל המדינה.

ולמותר להדגיש גודל זכותם של כל העושים ומעשים בזה
להתברך גם בעניניהם הפרטיים ובכל המצטרך להם ו לבני ביתם שיחיו
בגשמיות וברוחניות גם יחד.

והרי הימים ימים זכאים בכלל, ובפרט יום זה שהוא סיום וחותם
תשלומין דזמן מתן תורתנו.

בכבוד רב ובסרכת הצלחה מרובה
בכל האמור

(בטלפון ע"י ר"ב"ק שי"א)

ב"ה, אור לער"ח אלול ה'תשמ"ב

מענת כ"ק אדמו"ר שליט"א

(1) אם כן הרי זה סימן ומהו השאלה?! וימשיכו בעבודתם
הקדושה במקומם עתה - ובפרט שהמלך בשדה ולאחר כך
סגולת חודש תשרי כו"א

(2) מאין יודע איפה טוב יותר להנשמה!

(3) הבעל שם טוב אומר כשיהודי חושב על דבר מדריך
הוא נמצא במדריך

(1) על שכתב "שאיך לנו כסף" (להנסיעה) ענה...

(2) על שכתב (שהתורה חס על ממונם...) "עאכו"כ על נשמותיהם" ענה...
... להיות בצל כ"ק אדמו"ר שליט"א. ענה...

(3) על שכתב "מיר ווילען זיין ביים רבי שליט"א אנא!" ענה...

ג.

יחידות

תמצית - מיחידות אור לכ"ד ניסן, ה'תשל"ז

משפחת הרב יצחק גאלדשטיין (4) נכנסו ליחידות לקבל ברכה להתחלת שליחותם במאלאגא, ספרד.

כ"ק אד"ש אמר: "א גוטן אווענט."

כ"ק אד"ש אמר: "ווען רעכענט איר פארען אין א גוטע שעה?"

כ"ק אד"ש אמר: "אויב אזוי, וועסטו אריינגיין אין'ם אפיס מארגען אדער איבער מארגען, וועל איך דארט לאזען אף צדקה אף אפגעבען דארטען."

"און דער אויבערשטער זאל בענטשען יעדערען פון אייך און אייך אלעמען צוזאמען, אז איר זאלט האבען הצלחה מופלגה דארט אין מילוי השליחות, און אויך ביז דעמאלט, הצלחה מופלגה, און אין אלע ענינים וואס איר וועט האבען דארטען צו טאן, און ביז'ן פארען אהינצו. און אויכעט אין ענינים הפרטים, ובנקודה הפנימית, מגדל זיין יעדער קינד און ביידע קינדער לתורה ולחופה ולמעשים טובים, מתוך הרחבה, און האבען פון זיי אסאך חסידושע נחת."

כ"ק אד"ש אמר: "און איצטער ביסטו אריין - וועסטו דארט באקומען, איך האב דאכט זאך שפאנישע געלט. און דערוויילע וועל איך דיר געבען."

(כ"ק אד"ש נתן לכ"א דולאר. וכשנתן לשני' - הבכור-, חייך חיוך רחב ואמר: "זיי וועלען געבען צדקה אז זיי וועלען אויסוואקסען פון אייגענע געלט.").... וועל איך ביי זיי לאזען [אין אפיס] שפאנישע געלט, במילא וועסטו - דארט איז דאך דא - די שפאנישע מטבע גייט דארט אהינצו וואו איר פארט אין מא [לאגא], במילא וועט איר אהינצו קומענדיק, וועסטו דארטען אפגעבען אויף צדקה. דארט דארף זיין צוויי פאפירלאך מסתם, איינע וועסטו אפגעבען אויף צדקה, די צווייטע וועט אפגעבען דיין פרוי אף צדקה."

"פארען געזונטערהייט און הערען בשורות טובות."

תמצית מיחידות אור לב' מרחשון, ה'תשל"ט

משפחת הרב יצחק גאלדשטיין נכנסו (5) ליחידות לקבל ברכה להמשך שליחותם בספרד – ההתחלה בעיר הבירה מדריד.

“דער אויבערשטער זאל אייך בענטשען און מצליח זיין יעדערען פון אייך און אייך אלעמען צוזאמען, האבען א שנה טובה ומתוקה בכל הפרטים, סיי בגשמיות סיי ברוחניות, סיי אין ענינים הכללים סיי אין ענינים הפרטים.”

“און הצלחה רבה ומופלגה אין די שליחות אין שפאניע און אין ספרד און אין ארום ספרד. און טאן בכל ענינים אלו מתוך שמחה וטוב לבב, והרחבה בגשמיות וברוחניות, ובנקודה הפנימית, מגדל זיין ביידע צוזאמען יעדער קינד און אלע קינדער לתורה ולחופה ולמעשים טובים.”

“און איר וועט בעטען אין מזכירות, - ס'האט זיך אגעדרוקט דא א תניא פאר די זכרים, און א סידור פאר די פרו מיט די טאכטער.”

“און דער אויבערשטער זאל אייך בענטשען... מקבל זיין אייערע תפלות בתוך כל ישראל.”

תמצית מיחידות אור לב' מרחשון, ה'תשל"ט

משפחת הרב יצחק גאלדשטיין נכנסו (5) ליחידות לקבל ברכה להמשך שליחותם בספרד – ההתחלה בעיר הבירה מדריד.

“דער אויבערשטער זאל אייך בענטשען און מצליח זיין יעדערען פון אייך און אייך אלעמען צוזאמען, האבען א שנה טובה ומתוקה בכל הפרטים, סיי בגשמיות סיי ברוחניות, סיי אין ענינים הכללים סיי אין ענינים הפרטים.”

“און הצלחה רבה ומופלגה אין די שליחות אין שפאניע און אין ספרד און אין ארום ספרד. און טאן בכל ענינים אלו מתוך שמחה וטוב לבב, והרחבה בגשמיות וברוחניות, ובנקודה הפנימית, מגדל זיין ביידע צוזאמען יעדער קינד און אלע קינדער לתורה ולחופה ולמעשים טובים.”

“און איר וועט בעטען אין מזכירות, - ס'האט זיך אפגעדרוקט דא א תניא פאר די זכרים, און א סידור פאר דער פרוי מיט דער טאכטער.”

“און דער אויבערשטער זאל אייך בענטשען... מקבל זיין אייערע תפלות בתוך כל ישראל.”

תמצית מיחידות יום רביעי, אור לכ"ט תשרי, ה'תשמ"א

משפחת הרב יצחק גאלדשטיין נכנסו ליחידות לקבל ברכה להמשך שליחותם בספרד.

נכנסו המשפחה יחיו לחדר הק' וכ"ק אדמו"ר שליט"א קרא את הפתק וברך :

"דער אויבערשטער זאל בענטשען יעדערען פון אייך און אייך אלעמען צוזאמען, אין וואס איר נויטיגט זאך, סיי בגשמיות סיי ברוחניות. סיי אין ענינים הפרטים, סיי אין ענינים הכללים, ובנקודה הפנימית מגדל זיין יעדער קינד און אלע קינדער לתורה ולחופה ולמעשים טובים."

"און הצלחה רבה ומופלגה אין עסקנות ציבורית, ... און בפרט אין מאדריד, אין ספיין, און טאן בכל ענינים אלו מתוך שמחה וטוב לבב."

"און איך וועל געבען יעדערען פון אייך א דאלאר (און) נוסף אף די שליחות מצוה הכללי, וועט אויך זיין א שליחות מצוה אף אפגעבען דעם חילוף אין אייער שטאט וואו איר וועט אנקומען אף מילוי השליחות, און דאס זאל נאך מער מוסיף זיין בברכת ה'."

כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לכולם שטר של דולאר ואח"כ בירך :

"מ'זאל הערען בשורות טובות."

ד.

כמה טבלאות על עניני ברכת הנהנין סדר ברכת הנהנין פרק ב' נערך ע"י החתן שי'

טבלא א': תבשילי דגן למיניהם (הלכה א')

מן התורה, על כל בלילת קמח מחמשת מיני דגן^א עם איזה שהוא נוזל, יש שתי אפשרויות: שהתבשיל נעשה מבלילה זו יחשב **ללחם** (ויחול עליו חיוב לברך ברכת המזון אחריו מן התורה), או יחשב **למזונות גמור** (ותהא ברכתו האחרונה תמיד על המחיי). חיוב ברכת המזון אינו מן התורה אלא אם כן אכל **כשיעור קביעות סעודה**. וחכמים תיקנו לברך על לחמים שרגלים לקבוע סעודה עליהם אפילו על כזית, אבל על לחמים אחרים שאין רגילים לקבוע סעודה עליהם לא תקנו חומרא זו. נמצא, שיש שני מיני לחמים: **לחם גמור**, שתמיד נחשב כלחם ועליו לברך ברכת המזון אפילו בכזית. **ולחם שאינו גמור**, שאע"פ מן התורה לחם הוא, על פחות מקביעות סעודה ניתן לברך עליו מזונות ועל המחיי, ורק ביותר מקביעות סעודה תהא ברכתו המוציא. הגדרת מיני תבשילי דגן, (לדעת איזה תבשיל נחשב כמזונות גמור, כלחם שאינו גמור או כלחם גמור) יבואר בפרטיות בהמשך הפרק.

	פחות מכזית	מכזית עד כדי שביעה	יותר מכדי שביעה
מזונות גמור	ברכתו ראשונה מזונות ואינו מברך אחריו כלום	ברכתו ראשונה מזונות ומברך אחריו על המחיי (וחיובו רק מדרבנן)	ברכתו ראשונה מזונות ומברך אחריו על המחיי (וחיובו מן התורה לפי כמה דעות)
לחם שאינו גמור	ברכתו ראשונה מזונות ואינו מברך אחריו כלום	ברכתו ראשונה מזונות ומברך אחריו על המחיי (וחיובו רק מדרבנן)	ברכתו ראשונה המוציא ומברך אחריו ברכת המזון (וחיובו מן התורה לכל הדעות)
לחם גמור	ברכתו ראשונה המוציא ^ב ואינו מברך אחריו כלום	ברכתו ראשונה המוציא ומברך אחריו ברכת המזון (וחיובו רק מדרבנן)	ברכתו ראשונה המוציא ומברך אחריו ברכת המזון (וחיובו מן התורה לכל הדעות)

א. שהם חיטה, שעורה, כוסמין, שובלת שועל ושיפון (א, ז)

ב. אבל כדאי להעיר, שכשאוכל פחות מכביצת לחם נוטלים ידים בלי ברכה

טבלא ב': שיעור קביעות סעודה ללחם שאינו גמור (הלכה ב')

כפי שמבואר, דין לחם שאינו גמור, אם לברך עליו המוציא אם לאו, תלוי בשיעור קביעות סעודה. בשיעור הזה^ג ירבו בו הדעות, ולמעשה, השיעור נקבע על פי שני דברים: **כמות האכילה** (בנופח, ככל שיעורי תורה^ד) וגם **מצב השביעה** (אם האוכל שבע מהאכילה אם לאו). בטבלה זו ניתן להגדיר את הדין, על פי ב' פרטים האלו. וגם ניתן להחשיב את הכמות בשיעורים מודרניים (בסמ"ק).

דין: לא שבע	דין: שבע	סמ"ק ^ה	
המוציא כי בטלה דעתו אצל כל בני אדם לדברי הכל	המוציא ^ו	יותר מ1244 סמ"ק	יותר מחצי עשרון ^ז
יברך על כזית לחם גמור תחילה ורק אז יאכל מלחם שאינו גמור זו	המוציא	1244 עד 346 סמ"ק	משש כביצים עד חצי עשרון
מזונות	המוציא	230 עד 346 סמ"ק	מארבע כביצים עד שש כביצים
מזונות	יברך על כזית לחם גמור תחילה ורק אז יאכל מלחם שאינו גמור זו	230 סמ"ק	פחות מארבע כביצים

ג. וחשוב לציין, שרבים טועים בזה, וחושבים ש"קביעות סעודה" תלוי רק באופן וענין אכילתה (בסעודה או בין הסעודות וכו') ואין לדבריהם ממש

ד. קבענו את השיעורים על פי השיטה המקובלת ביותר בין אנ"ש שהוא שיטת הגרא"ח נאה כפי שנקבע בספרו "שיעורי תורה"
ה. סנטימטר מעוקב

ו. שהוא מ"ג ביצים וחומש ביצה

ז. כמוכן, שכל מקום בטבלה זו שכתבנו "המוציא" מברכים אחריו ברכת המזון, ובכל מקום שכתבנו "מזונות" מברכים אחריו על המחי

טבלא ג': דין בצק אפוי (הלכות ה' - י')

בכדי להגדיר תבשיל דגן כלחם גמור, מזונות גמור או לחם שאינו גמור, עלינו לחשב כמה דברים. לראשונה, עלינו לדעת **אופן הבישול** (מטוגן, מבושל וכו'). טבלא זו עוסקת בברכת הבצק שנתבשל בתהליך של אפוי¹. היות ואפוי הוא אופן הרגיל לעשות פת, נמצא שדינו הוא החמור ביותר, ובכמה אופנים יהא תבשיל זה נחשב ללחם גמור. אבל בכדי להגעי למסקנא מעשית, עדיין עלינו לחשב עוד שלוש פרטים: **צורת הפת** (אם הוא דק מאד וכו'), **אופן הבלילה**, וגם **הרכיבים** (אם נלוש ברוב מי פרות אם לאו). ועל פי ענינים אלו, כפי שמבואר בטבלא זו, ניתן לדעת את הברכה של כל בצק אפוי.

בלילה עבה	בלילה רכה	בלילה רכה יותר מדאי	
לחם גמור	"לחמניות" שיטה א': לחם שאינו גמור שיטה ב': לחם גמור לפיכך אין לאכול פחות מקביעת סעודה כי אם בתוך הסעודה	"טרוקנין" לחם שאינו גמור	בצק הרגיל ^ט
לחם גמור	"לחמניות" לחם שאינו גמור	"טריטא" שיטה א': מזונות גמור שיטה ב': לחם שאינו גמור לפיכך אין לאכול יותר מקביעות סעודה כי אם בתוך הסעודה	דק מאוד
"פת הבא בכיסנין (שיטה א')" עיקר הדין: לחם שאינו גמור אבל בגלל שיש חולקים בזה, בעל נפש יחמיר על עצמו שלא לאכול פחות מקביעות סעודה כי אם בתוך הסעודה	מזונות גמור'	מזונות גמור	נלוש ברוב מי פירות או תבלין
"פת הבא בכיסנין (שיטה ב')" לחם שאינו גמור	מזונות גמור	מזונות גמור	ממולאת במיני מתיקה

ח. חשוב לציין, שהגדרת אפוי על פי הלכה הוא שנתבשל בלי שום משקין (שמן וכיוצא בזה), וטיגון הוא כשיש קצת משקין, ובישול הוא כשיש הרבה משקין (ב, יב)

ט. זאת אומרת, שנלושה ברוב מים וגם עב קצת

י. דין זה (וכן כולם שדינם מזונות גמור בטבלא זו) אינו מפורש בסדר ברכת הנהנין או בשולחן ערוך אדה"ז, אבל נראה שיש הסכמת הפוסקים בימינו בענין זה (וראה פתחי תשובה שכת, ב)

טבלא ד': דין בצק מטוגן ומבושל (הלכות י"א – י"ב)

טבלא זו עוסקת בדין בצק שעבר תהליך של טיגון^א או בישול. היות ודרכים אלו אינם רגילים כל כך לעשיית פת, נמצא איפה דינם קל יותר מאלו הלחמים שעברו תהליך של אפי', וכמעט בכל אופן יהא דינו כמזונות גמור.

בישול	טיגון: בלילה רכה ^ב	טיגון: בלילה עבה	
מזונות גמור	מזונות גמור	עיקר הדין: מזונות גמור ויש אומרים: לחם גמור ולפיכך כשאוכל יותר מקביעות סעודה (שהוא ספק של תורה) יש להחמיר שלא לאכול כי אם בתוך הסעודה של לחם גמור וודאי	בצק רגיל
מזונות גמור	מזונות גמור	מזונות גמור ^ג	נלוש ברוב מי פירות או תבלין
מזונות גמור	מזונות גמור	מזונות גמור	ממולאת במיני מתיקה

יא. יש חקירה בהלכה אם טיגון (בפרט של בלילה עבה) נחשב כבישול או כאפי', וזהו יסוד לכל הדינים הנוגעים בצק מטוגן
יב. וכל שכן בלילה רכה יותר מדאי
יג. כן הוא דעת קצות השולחן (בדה"ש סי' מח סקכ"ד וסק"ל), אבל יש חולקים בזה ואומרים שיש להחמיר בעיסה זו כמו בצק רגיל
שנילוש במים, ואין לאכול יותר מקביעות סעודה כי אם בתוך הסעודה

טבלא ה': דין פת שחזר ובישלה באופן אחר (הלכות י"ב – י"ג)

עכשיו שכבר ידוע דין בצק שעבר תהליך מסוים של בישול כפי שמבואר בטבלאות שלפני זה (אפי', טיגון או בישול ממש), נתעוררת שאלה מעניינת: מה יהי דינו של תבשיל מבושל מכבר באופן אחר **שחזר ובישלה בופן אחר**? לדוגמא, מה דינו של חתיכת לחם מבושל שחזר ונאפית בתנור, האם דינו כלחם מבושל (ותהא ברכתו מזוונות) או אפשר מכיון שחזר ונאפית נשתנה דינו להיות כלחם אפוי (ויהא המוציא)? בדרך כלל, ההלכה היא כחוזרים ומבשילים מקל לכבד (כגון דוגמא שהבאנו) הולכים לחומרא. אבל כחוזרים ומבשלים בצק מכבד לקל, דינו קצת יותר מסובך. דינים אלו ניתן להבחין מהטבלא הבא.

...ואח"כ אפי'	...ואח"כ טיגון	...ואח"כ בישול	
	<p>כל הפרותות יותר מכזית – עדיין דינם כאפי'</p> <p>ואם נמחה הלחם עד שלא נשאר בפרוסות כזית – דינם כבישול^{טו} (מזוונות גמור)</p> <p>ואם מלכתחילה קודם הבישול פירר הפת לפרוסות קטנות פחותות מכזית – ו"א דינם כאפי' ו"א דינם כבישול וכן הלכה</p> <p>אבל בעל נפש יחמיר לעצמו שלא לאכול כדי שביעה (שהוא ספק מן התורה) אם נראה עליהם תואר לחם</p>	<p>כל הפרותות יותר מכזית – עדיין דינם כאפי'</p> <p>ואם נמחה הלחם עד שלא נשאר בפרוסות כזית – אם הלך מהם תואר לחם דינם כטיגון אבל יש להחמיר שלא לאכול כדי שביעה (שהוא ספק מן התורה)^{טז}</p> <p>ואם מלכתחילה קודם הבישול פירר הפת וגם נשאר עליהם תואר לחם, יש לברך על לחם אחר בכל ענין (אפילו פחות מקביעות סעודה)</p>	אפי'
		<p>כל הפרותות יותר מכזית – עדיין דינם כטיגון</p> <p>ואם נמחה הלחם בבישול עד שלא נשאר בפרוסות כזית – דינם כטיגון</p> <p>ואם מלכתחילה קודם הבישול פירר הפת לפרוסות קטנות פחותות מכזית – ו"א דינם כאפי' ו"א דינם כטיגון וכן הלכה</p> <p>אבל בעל נפש יחמיר לעצמו שלא לאכול כדי שביעה (שהוא ספק מן התורה) אם נראה עליהם תואר לחם^{טז}</p>	טיגון
	דינו כטיגון		בישול

יד. כך פירש הגר"ח נאה בדברי רבינו "ובטיגון יש להחמיר בכל ענין" (בדה"ש סי' מח סקכ"ז וסקל"א) אבל יש שפירשו דבריו הסתומים באופן אחר (וראה ברכת הנהנין עמצו"ה להרב אלאשוילי)

טו. ואפילו נראה שיש עלי' תואר לחם

טז. כמובן שכל זה רק במקרה שיש להחמיר בטיגון כגון בצק רגיל, כי במקרים אחרים אין חילוק דין בין טיגון לבישול

לזכות

החתן התמים **אבנר דניאל** והכלה מרת **נחמה דינה** שיחיו

אנטאן

לרגל נישואיהם בשעה טובה מוצלחת

כ"ז אדר ה'תשע"ב

